

РУССКИ НОВИНИ

ЗА РУСИНОХ У КРАЛЪОВИНИ ЮГОСЛАВИИ

Найважнѣйши вѣсти.

Абесиния надвлана.

5. мая вошло талиянске войско до Адис Абеби. Негус вое своим двором одиутовал на английскей воени ладі до Палестини. Його войско розбите и разтрешене. Проти модерней воени техники особенно бомбардерох, отровних гасох и танкох не могли опстац Абесинци наоружани у величини и номаи, гоч сами Талияни признаваю, же ше Абесинци бара храбро борели. Италия ше уждлуго приправляла ва тоту войну, а Абесиния була цалком неприправна. — Абесинске питање асе тим ище не решене, бо терез приде дипломатска борба межи державами, яку ше власц прихва Италия над Абесинию. Ту наш ма својо рачуни перша Англия. А годни проти Талиянох вибокнуц бунн у самей Абесинии, бо тисячрочна шлебода на вибуца ше так легко.

Слика Испании.

У еспанским парламенту у Мадриду гварел посланик Сетело, же у остатних днѣох од кедн на виборох надилала социјалисти и комунисти, у Испании було 38 штрајки 52 атектати и бомбу, коло 100 оружаних нападох, зашалеи були 52 аданиа у велички церкви, 47 политични убойства и 262 ранети особи у политичних борбах. Ето така е слика терашней Испании вод владу безбожних.

Злато сцека з Французкей.

Пре побиду социјалистох у Французкей на виборох велики капиталисти винилаю својо злато з французкей державней банки и одвожа го на еропанох до Лондону вец до Белгии и Голандии, дас думаю, же е бивовнаише. Слаби то снак ва Францувох.

Абесиния талиянска колония.

Мусолини виявел, же Абесиня будзе обична талиянска колония и не будзе мац иѣки окреми права (автономию). Италия будзе поштванц французки и английски интереси и права, котри Англия и Францувка ош скорей у Абесинии мали.

Одликоване Мусолиниа.

Талиянски краљ одликовал Мусолиниа е највишим орденом и при тим наглашел, же го одликуе вато, бо Мусолини „приправел, воддел и добил највекшу жолониялну войну, яка у историји позната“.

Цо нам ище треба?

Можемо ше радувац, же зме ше у народним погляду так нагло таргла и наполевани зос сишу дзеку и лѣбову до работи да дивкаме и развивамо нишко цо нишо. Уж досп данно ипавила ше потреба, да себе набавяме нашу руску друкарню, нашу руску историю и приказ наших културних (литературних) уснихох.

Тото остатна ше уж стварело, до не давко пришло на свет ниш „Алманах“, бачванско-српских писателѣох, хтори зос својма забавяма и красяма читаняма дава шуму ипоуцу најждому читателѣови. Зберали зме и складали зме ше на фонд нашого Алманаха и не издаме ниш труд мал успех. Прето кажждому дарователѣови циро дзекуяме на жертви, а хтору приносим да ше тот Алманах изда.

Тот успех циро наш радю, же и позвѣяме можемо тве дацо творци, а да при тому кажди лан мали жертви поднесе.

Адо врем Алманаха, Рускей Друкарни и Рускей истори, треба нам ище цинка, на цо зме кунцк забули, а цо е најважнѣйше и на цо требало терезе фонд зберав.

За народну интелегенцию.

Потребне нам терезе створит гентя, хтори буду слуги каждей нашеј просвѣтней работи. Потребно нам повекшац и оснѣрац число нашеј народней интелегенции. Бо кед нат досп интелегенции, не вредан велики ани друкарни, не помоза ани истори, не будзе ани алманахох.

Интелегенция е главна сила културного замакани каждего народа, на рак и нашего. Нам тельо вредан идеи народ, кельо вредан йото интелегенция. Народ а народом ше упознава лем преѣи својей интелегенции. Интелегенция е чувар и бранитель интересох својого народа преа другима народами. Хтори народ ма велике число својей интелегенции, тот може скорей обѣцнавац, же му будзе крашя и длушка будучность.

Дакле розвиток и успех каждего народа овашк од розвитку и успеху його интелегенции. — Так го було у времлаости, так е тереза и так будзе и на даљей.

Наша интелегенция.

А як ми Русини стоиме зос нашу интелегенцию? Чи еѣ маме досп? Яка е? и докая еѣ будзе?

Така вопрос мушк себе поставиц кажди свидома Русин. — Одвит, на жалъ нас не бара поцеша. Гоч ва тереза випатра, же нас ест досп, мушкме думаи и на позвѣяме. Чи нас будзе у будучности док терашней генерации

настале? Чи будзе хти прии на место старших и настанн их роботу?

Кед добре о тим нишким раздумамо, мушкме признац, же наша будучность не најшветлейша, бо випатра, же не стане тих, хтори треба да робн и предок нишкому да водац. Настана нашеј интелегенции, наших заступничкох пред другима културима народами.

А чи себе зважме помозац? — Можемо и мушкме! А як и на які способ, о том напѣяме у идущим зволу.

Новини то највекнаа културна сила.

(Нашо попини у Галичини.)

Же новини нешка маѣ велику моц и вплив на людзох, то зна кажди голем кус просвѣтени человек. Зато нешка ани една добра ствар не може мал успеху, кед ше о ней не пише у новинох, кед ше го у новинох не хвалі и препоручуе. Прето кажде нешке друштво чи то просвѣтне, чи газдовске, чи политична странка ма својо новини, у котрих хвалі и пропатуе ниш доичне друштво шебо странка.

Наш народ у Югославии ма уж 13 роки својо «Руски Новини», лем би требало кус вецей робит на тим, да ше вони баржей развиваи и да ше так повекнава.

И наше браца у Галичини маѣ вельо својих новинох политичних, просвѣтних и газдовских. Нишких наших новинох виходзи у Галичини коло 120 и их число нецрестано ровнше. Шумне то число, а було бе поно вельо нешке, кед би Поляки нас там не прицискали и кед би наш народ у Польскей мал свою автономию.

Не можемо нишкми наше новини ту споминати, бо не маме места. Спомнемо лем најважнѣйши. А такој на початку спомнемо, же наше новини одликуѣо ше тим, же несази нѣма еѣ лем едни едини створени безбожнн и то тижьово новини «Громадский Голос». Други наше новини пишѣ створени и циро у хри-

стиянским духу, лебо вирю и церкву поштую и проци их нїч не шїшу.

Християнски су поини: «Мета», «Правда», «Христос Наша Сила» «Українский Бескид» по выходза тижньово, «Нова Зоря», по выходзи двараз тижньово, вец мешачни: особжни часопис «Мисионер», котри ше друкую у 40.000 примеркох, «Дзвони» литературни журнал, «Нива за священїкох», «Богословия» и «Добрий Пастир» науково богословски часописи. Найвечей ше чита «Христос Наша Сила» и «Правда».

Дневних новиных ест 3 и вицки приходза у Льове и то: «Дїло» найстарни нашо дневни поини, «Новий Час», и «Українски Вісти». Найвечей ше чита «Новий Час», а шїцки нашо дневники не вступало проци вири, не нападаю на нашу церкву, але ю вше браня и од Цолякох и од кожких секток.

Други тежньово новиня за народ: «Народна Справа», котри ма найвечей предплатнїкох (37.000). Вона прето там розширена бо дава своїм точним предплатнїком помоц (650 Д.) кед им угине дацо од статку. Вец су «Свобода», «Нове Слово», «Батьківщина» и «Наш Прапор», котри приходзи трираз у тижню и тиж ше вельо чита.

Од газдовских новиных выходзи «Господарско-Кооперативний Часопис» тижньово и «Сільський Господар» двараз у мєнєцї. Предплатнїкох маю 4—5.000. Ест и други газдовски новини.

Новини за младеж ест вецей. Найвєцїх су: «Дзвіночок», «Наш Приятель», «Українске Юнацтво», «Наша молодь» и др. Найвечей читательох ма часопис «Дзвіночок» за дзєци на паталох, кои ше друкую у вєней як 20.000 примєрїкох.

Женїдба.

(Комедия у двох дїїях).

Написал М. Гоголь. Предложил М. Ковач.

Яна Нї.

Исти и Живакни (зое служнїцу).

Живакни: (Душїцки) модїя це, душїцко, отеп ме дакус... Праху ми на шоре напєдало ле мало. Поль, там, модїм це, зней то-ту научнїцу. (обраца ше) Там! Дзєкуєм, душїцко: Поль, поль, понач, там як да научок идє. А на вадху нєт нїтого? Дакусом, шєстрїцко! Палє ту шє цоцка! (глядан в руку рукав франу и патри на Анучїяна и Раготу). То ангаїйски штоф! А шєце як ше трїма У 1795, року кед наша ескадра була на Сицили, купєл сом го шєце як кадєт и од шого лощил мундир: 1801 за Павла Петровича постав сом поручнїком, а платно було шєце ковучке новє: 1814 зрєбєл сом експєдїцїю наоколо швєта и вїданє лєм по-рубцох шє дакус озуховало: 1815 пошол сом до пензї и лєм сом го дал преобращєнїц. Уж 10 рокн пошїм, а шєце в як лєви. Дзєкуєм, душїцко, ш... красото мєж (Посїла вї шїлов, вїданє ту жвєратю и намєсца себе власи).

Новини за жєнох ест тиж вецей. Найлєпши в «Жїноча Воля», «Нова Хата» и «Жїнка». Тотн два остатнї су за варошкн школовани жєни.

Вец ест ише литературни часописи (за писательох): «Вїсник», «Назустріч», «Обрї» и горе спомнїти християнски «Дзвони».

Шїцки тотн новини ешїжа своїмү народу, пїшү лєм озбїтнї ствари, нєт у нїм празнїх описох крадєжох, разбїйствох, непристойнїх сдїкох и статїкох, як цо вєшї новини лєм о таких стварох пїшү и лєс тим лєм гүбїя своїх читательох, особєно младшїх. Можеме ше цохпалїц, же наша прєса — (так ше рєзїцнїци новини з єдним жєном волаю) здрава, полна народнїсто, патриотєскогє, а жєкїнїном и християнєскогє дүха: Така прєса то нацєцє велька културна сила — велька народна мєц.

А то барїз важно, бо каждн народ без култури и то здравей, християнєскєй култури, осудєнн на пропаєц.

(мф)

Львовска „Просвіта“ нєшка.

Подали зме у прєшлїм числу исторїю Товариства „Просвїта“ у Львовє, в тєраз описєме, як львовска „Просвїта“ нєшка стїл, якї вї успнїхи у просвїткєй роботї.

Стан организациї и просвїтнїх здобуткох товариства „Просвїта“ у Львовє випаєра нєшка так:

Централа ма у Львовє штрєд варошу вельку и красну вєлату на два шєврхи. Ту су кашєларїї „Просвїти“, у котрїх стално роби лєксїкєлє урїдїкєох, ту и велька бїблїотєка „Просвїти“ и єї власна кнїгарнїя. У домє „Просвїти“ жєсєцїнн су другн нашо народнї институцї (на прїклад велька друкарнїя и редакцїя найстарнїх и найлєпшїх нашох дневнїх новїнох „Дїло“). Сама централа ма нєшка 25.000 члєнєк и за нїх вїдаєа кєждє мєсєц по єдну

Анучкн: А як, прєбачнє, шє шє цїтам, Сицилия... ви малє прєвєї малє доброту повєєц — Сицилия, красна го жєк Сицилия?

Живакни: А прєкрасна! Ми 34 лїт дом булн и в нам вїзм, вєспрєновєдєсна. Таки там горн, а вєц дєжє древо з конарамн, а вшадєн Гєлїялєчкн, таки дєловєстн, таки жє цн нє єдє вобочкєн нх.

Анучкн: А вралнє су вєспнталн?

Живакни: На найлєпшн єнєсєб: Гак вєспнталн, як у нас лєм грєфнїє. Було так: Прєйдєнн шє улїцєм, москєвскн поручнїк, бєжкє, ту ємодєтн... (указує на пєвнє) зєє златєм вшїтн, а тотн красавнїцкн чоркєбрнїк — а у нїх швєдєнн єст бєлкєлїткн и рєвнїк кровн як тотн жєм, — та було патриє там и вїданн шєдєж така красєтн... нє рєзумн шє жє лє подумє: Пєвнє прєстєк... (плєнє шє и поздрєнєкє а рүку). А вонє лєм так, (указує в руку) Рєзумн шє, облєчєнє: ту на нєй дєвкє гємбїчкє, ту нїщурєчкє, кєлнн дєжкн мнїдкєшн... нє, єдннєм слєвом таки лєкнм фєлєтєох...

Анучкн: А як, — дєшлєвєдєцє мн шє опятєц — на кєкн лєкнє бєшєдєю у Сицилиї?

Живакни: А рєзумн шє жє шїцкн на францускнм.

кнїжкє котрн члєнєк достєно задєрєво (рєчтє члєнарнєк в 20 Днн.) Дєлєй вїданє „Просвїтє“ тоучнїк часєпнє „Жїтє и Знєнє“ и просвїтнїк матєчнїк часєпнє за народ „Просвїтє“. Кєждєгє року вїданє „Просвїтє“ нїж: сєвнє кєлєндєр.

Глєвнє мєц львовскєй „Просвїтнї“ єст у єї читальнїкох по вєлїкох и жаркїнох, котрїх в нєшкє рєвно 3.000. У тїх читальнїкох єст 225.000 члєнєох. Так кєлє „Просвїтє“ збєрє шє 250.000 (фєртєлє жєлїзїнон) нєновєгє парєду и тотн члєнн „Просвїтнї“ то найлєпшн, вїбрєнн нєшє лєкєдє.

Прн читальнїкох єст 1.580 драматїчнн кружкн котрн вєкєлєрєз дє рєкє цєвєнє прєсвїтнн прєдстєвн, вєц 920 нїнїлєцїя дружєтєв, 130 оркєстрн. Крєм читальнїкох ма львовскє „Просвїтє“ 82 срєскє фїлїнї, котрн шє старєк и вєшїлєтрєлє читальнї у слєкї срєдє. Фїлн маю слєкї влєцєвнєх оргєнїзєтєрєох, котрн пүтєю по вєлєкох, кєнтрєлєю рєботу читальнїкох, лєвкє вєрєдє кє трєбє читальнїкє вєдєцє. Маю тотн фїлїнї и 190 „пүтєювнє бїблїотєкн“, котрн шє прєвєкєнїю в єднєй читальнї дє другєй.

Прн читальнїкох „Просвїтнї“ єст 2.000 бїблїотєкн, котрн маю 450.000 кнїжкє 5.500 новїнох. З тїх бїблїотєкєох пєкїчєю сєбє члєнн кнїжкє дємє за читєнн, особєно в жїмє, кєд парєстн маю вєцєй чєсу за читєвє.

Цє шє лєчє мєтєрїєлїнєгє стєлє токарїстєвє „Просвїтє“ кнн вїдєтєрє так: Крєм пєнтрєлєн у Львов маю 30 срєскє фїлїкє сєвнє влєскн домн, в 15 маю уж мєстє за сєвнє домн и будє нх будєвєц. Сєвнє влєскн лїкн маю тїж 1070 читальнї, в 515 маю цєнєк за лїкн. Врєднєсц шїцкєгє мєстєкє фїлїнїкох и читальнїкох „Просвїтє“ вєкєнн 75 м. г. л. в. н. и дєвєрє.

Нє вїдєннє лүмнн успнїхн прєдїєсєдє львовскєй Просвїтє. Упєтрїмє шє дє вєй л нємєгїлємє цєшү „Просвїтє“ за вонє мєжє лєтнє рєбнн за прєсвїтєвєнє нашєгє народу у Кїєвслєвїї. (а особєно жєртвїчємє на Рускє Друкарнє, дє Просвїтє гєдєкє вїдєвєц сєвнє члєном кєждєгє року лєксїкєлє прүчнн вїжєдє) и дє шє „Рускє Новннн“ мєжє пєвєкєлєн.

Жертвуйце на „Фонд Руских Новиных“.

Анучкн: И бїлєвєлн шїцкн пєвнє бєшєдєю францускн.

Живакни: Шїцкн, дєбєжє! Ви мєжє лє будєдє вєрнє, цє нєм и нєкєрєкє вїмє: ма жєм там 34 лїт и за пєлє тот чєс и там єд нїх нї єднє слєво лє чүл по москєвскн.

Анучкн: А нї єднєгє слєвє?

Живакни: А нї єднєгє слєвє! Я нє гүторєм тєрєз о бєрєнох и снєвєрєох, то єст о о другнх офїцїрєох. Нє вєжїчє, вєвєдємє нєрєкєм, тємтєйногє парєстє, котрн прєсєрєнн на сєвнє сєкєрн вєлєо тотє, цєнпрєбүїцє повєєц мє: „Дєй брєтєу хлєбє!“ — нє порєзвїм, вєрє нє порєзүмн. А повєдє мє по францускн: „Дєтєцн дєл нєнє“ лєбє: „нєртєгє вїнє“ — порєзүмн, одбєтнє и дєрєз прївнє нє.

Раготє: Нєшєцє вїпєтрє, жє вїтєрєсєлннє тотн жєм Сицилия. Так нх гвєрєлн — парєст: нє цєрєст? Як вон? Чн в истн таки, лєк и москєвскн лүжкн — шнрєкн у плєцєох, и чк орє жєм, лєбє лє?

Живакни: Нї мєжєм вєм повєєц, нє облєчєл сом, чн орє чн нє, влє цє шє дєтннє ннхєннє тєбєкє, тє покєрнє вїмє, жє шїцкн нн тєлєо ннхєжє кєлє дє устєох клєдє. Прєвєкєлєнє тїж түлє. Там малє нє шнцкє вєдє, и вїлєдєнн гонєлєн... Нєтүрєлнє, шєдєн, така,

Нє вїдєннє лүмнн успнїхн прєдїєсєдє львовскєй Просвїтє. Упєтрїмє шє дє вєй л нємєгїлємє цєшү „Просвїтє“ за вонє мєжє лєтнє рєбнн за прєсвїтєвєнє нашєгє народу у Кїєвслєвїї. (а особєно жєртвїчємє на Рускє Друкарнє, дє Просвїтє гєдєкє вїдєвєц сєвнє члєном кєждєгє року лєксїкєлє прүчнн вїжєдє) и дє шє „Рускє Новннн“ мєжє пєвєкєлєн.

КРИЖОВЦИ.

Як доповідає, оцходив наш Пресвятий Владика дня 10. того мѣсѣца до Риму надно зос тима, до куд на поштарску наставу, котра буде отворена на 12. того мѣсѣца у Риму. Биства буде представляти новини палого християнского пѣства, котри вилу у християнским дузу. Сам Вселенски Архирей Папа Пий XI. створи пѣставу. Там ше буду находити и наша „Руски Новини“, „Рідне Слово“, Жуберачке Новини а декотри други наши виданя. Драга до Риму и назад ведно зос шидким отриманьям коштує зос Загребу 2.000 Д. Оцход зос Загребу у пондаслок на 13 годани.

Кед би више дахто думал крижовник, ше, могол би телсграфски явѣ на Друштво Св. Бронима у Загребу, Трт Краля Томислава 21.

РУСКИ КЕРЕСТУР.

Нашу церкву у Р. Керестуру нацивели одлични госци зос Београду. В пондасло 26. априла нашавел секретар франкуаког посланства у Београду Фр. Лакост у друштво з франц. монахом пречасним пером Бѣларом Шрива нашу церкву Керестуре и нашего пароха преч. Михайла Мудрого, кѣйо госци були того дня.

Рушени ше зос Београду на 7 годз рано на автомобилу, а ведно зос тима путовав и наш београдски парох о. Янко Будкиски Путовала околѣ преа Гуму, Ириг, Венед, Нови Сад, Темерин, Вербас. Их драга винощила 198 километри. Затримовали ше лям у Куле дас пол годани, дзе нагрели кашар. Коло 11 годани сцогли до Керестура.

Попатрали церкву, жец ше поадржавели зос министром паром Др. Мариом Кожулом, котри тѣж того дни ошатрал нашу церкву. Слика профессора Дюринга бара ше им пачели и похвално ше о них виражовали.

По оладяку паншавели вещей наши руски обшца и бара ше интересовали за наши румни

талиянчѣка, як румчѣка, обшечна: барѣцѣ, хусточка. З нами були и англицки офицери. То кѣрѣд таки як и наши: мѣрѣва... и з печатку було, розуми ше чудно, не розуми друг друга. Но по тим кед зме ше кранили уознаид, почали зме ше кранили медян собу розгварѣц и розумѣц. Указе, було так, на бутельну лѣбо на посар, — такой уж ачат ше то треба виниц. Приловили наш пѣсц ту устом и указеши дѣм тельо зос бѣмбѣма: пѣф, пѣф, — ачат: пипку викурѣц. Воопце, я вам вележим, лѣки досц лѣки, — нашц матрози ая дѣки 2—3 дай ачат совершенно розумѣц друг друга.

Ратота: Ах, преинтересатни, як видѣм, живот у цудних крайох. Мне знаце мило аисц ше зос човеком — шветским человеком. Доплѣбодѣце вѣтац: з ким мам часц бешедовац.

Жевакин: Я Жевакин, лейтнант у пенѣни. Доплѣбодѣце и з мойого боку дознац з ким я мам часц приповѣдан?

Ратота: Верним дружѣности егзекутора, Иван Павлович Ратота.

Жевакин (не дочул): Да, и я исто дакус зѣд. Драга будѣс дѣлга, в време захладло: сардинки зос жемлѣком сом аисл.

Ратота: Не, вилатра, ви не так розумѣли: то мойо презвѣнско: Ратота.

роботи, народне обшечиво, ачно народик и перговик пѣснѣ.

Бара були задоволенн зос своім путовањом и затримованьом у Р. Керестуре. Чудовили ше велькому изпредованю нашего народа у проснѣти, националней свѣдомости и чуваню як своѣй вири, так и своѣх вѣрских и народних обшечивох.

Пондаслок 27. априла на 6 годз рано отпѣтали ше од нас наши госци и рушени ше до Београду.

Секретар франкуаког посланства наш Фр. Лакост прѣмѣщеня до Пекинѣу (до Кина), дѣс неолдуга отпугѣ.

Нашц госци, котри указали шару любви и свѣдѣнѣу ту нашему народу, останю нам у милѣм памѣтку и ма им од шерца вѣскубѣс зв указану любви и интересованѣ ая наш народ.

Попово осудзени Украйинци.

У Варшавѣ одбула ше розарава пред авѣландийним судом проца Штефана Банатри и других 11 учеснѣкох атентату на польского министра Вѣрѣцкогѣ. Авѣландийни суд потвердил верну осуду, з котрей ма уж явѣла у жууару и то: Штефан Бандера, Миклоа Лебидь, Ярослав Карпѣвѣц, Миклоа Климѣшин и Вѣдѣан Подѣгайний на доживотну робнѣ, Дарин Гнатѣвѣска, на 15 рокѣ, Евген Качмарскѣй, Роман Мигальк и Иван Мѣлюца по 12 рокѣ, Тром суд вѣснѣшал шару и то: Катѣрѣвѣ Зарицѣвѣй од 8 на 4 рокѣ, Ивану Чѣрнѣй од 8 на 5 рокѣ и Ярославу Рѣк од 8 на 3 рокѣ. Оскарѣвѣн крѣм Мѣлюци и Мигальк зѣс на сѣдени пред судом мѣсѣц бешедовац дѣм по украйински, а кед им то суд забранѣл, ая гутѣрѣли нѣц.

Народ сам отримѣл своѣх вѣвалѣдох.

У Львовѣ була 25. априла рѣчѣна сѣдаца Украйинского Товариства Опѣки над Инвалѣдами. Того друштво зѣбра жертви медян нашим на-

Жевакин: О, прѣбѣчѣе (злѣки ше) я не дочувам на того уха! Я, пѣвѣсѣ думал, же ви мѣла доброту повѣсѣ, же сѣе рѣгѣти сѣди.

Ратота: Та цѣ робѣц? Я уж сѣдѣл медѣйц пѣсѣрѣла, же бѣ ая доплѣбодѣцѣл прѣмѣкѣи прѣзвѣнско на Ратотки, ая же мойо одгварѣлѣи. Гварѣли: будѣс дѣбац на „суков сѣи“.

Жевакин: Но то ше часто трафѣи. Наша цѣла трѣпа осѣдѣра, шидки офицери и матрози — шидки мѣли такі чудни прѣзвѣнска: Помѣйков, Ярсѣков, Смерѣцѣков лейтнант, и сѣди кадет, а другѣ кадет, бул по прѣзвѣнску: Дѣирѣка. И калитѣя, було скрѣчи: „Ей ти Дѣирѣко, гѣбѣй гѣвѣка!“ А вше ше з ѣй шѣлѣл: „Ей, ти дѣирѣко такѣ!“ трафѣло ше же крѣчал. (чуц на дѣверѣх дѣвѣнѣц, (Тѣмѣла бѣжи отворѣи).

Ратота: Добри дѣвѣнѣ, мамѣчѣкѣ!

Жевакин: Добри дѣвѣнѣ, як живѣи душо моя?

Ануѣкин: Добри дѣвѣнѣ, мамѣчѣкѣ, Тѣкло Иванѣвѣна.

Тѣмѣла: (нопагѣя ше) Добри дѣвѣнѣ, добротѣй мойо, вѣрѣна, адрѣвѣ! (Отвѣра дѣверѣи аѣвѣска чуц гласѣи: Дома? По тим дѣсѣкѣльѣо нѣрѣвѣзумѣлѣи слова, а вѣц Тѣмѣла як з гѣвѣном гварѣи: „Видѣнѣи аяи шѣк“).

(Дѣлѣй будѣс).

родом, а котрих ше дѣва подѣкори нашим вѣвалѣдох, котри пострадѣли у борѣи а Польшѣи 1918. и 1919. року, а котрих Польшѣа дѣрѣжала обѣкѣй подѣкори не даѣа. Прѣвѣдѣного року дѣстѣвали немѣцѣи коттору 430 вѣвалѣдох. Немѣцѣи подѣвѣра була од 50-500 Д., аки хто вѣвалѣд, а дѣстѣвало дѣм тѣмѣ, котри су вѣсѣлѣ як 35% вѣвалѣди и неспособѣи ая робѣту. За подѣкори вѣдало друштво прѣвѣдѣного року 750.000 Д., а ая дѣки и прѣтеви 36.000 Д. Шидки украински дѣкторѣ дѣлѣли тѣх наших вѣвалѣдох адрѣво. Пѣвѣсѣ за подѣкори дѣстѣла Друштво ая добровѣлѣни жертѣи нашего народа и ая чѣсѣгарѣю од своѣх чѣсѣох котрих е 4.200. Осѣбѣвѣо дѣельо жертѣую нашц брѣсѣа у Америкѣ. — Так ше стара наш народ ая своѣх героѣох, котри пострадѣли у борѣи ая вѣвалѣдох Украйинского народу.

По виборѣох у Франкуакеѣи.

В пондасло 3. мая авернѣли ше у Франкуакеѣи виборѣи до парламѣнту. Як знаме, комунистѣи вѣшли до виборѣох сѣсѣраумѣо зос социѣлистами. Прѣто од инѣцих странѣох комунистѣи вѣшли нѣйвѣнѣше. Аяй сѣва странѣка не дѣстѣла вѣхнѣну. Народѣи и христѣянски странѣки затримѣли чисѣло своѣх дѣслѣнѣкох, а комунистѣи парѣсли на 83 послѣнѣкох и то у главнѣи на рѣхѣнок социѣлистох. Комунистѣи дѣстѣвало у франкуакеѣи вѣсѣ вѣхнѣу мѣн, а то Франкуакеѣи ая вѣдѣс на добрѣ.

Худѣбни большевици.

Большевици вше кричѣли и кричѣ, же вони стоѣли за худѣбу, же у нѣх не шѣе бѣи богѣчѣох „бурѣжѣох“ и же их прѣдѣвѣнѣи-комѣсарѣи худѣбѣи. Так озѣвѣтра большевици мѣстѣли з сѣвѣи странѣи. А ая другѣи? Ето патрѣице: Прѣдѣяк социѣлистох у Франкуакеѣи Жид Блѣум ма вѣлѣки фабрикѣи муницѣи. Вѣи сѣвѣи од нѣйбогатѣиших инѣцих странѣох у Франкуакеѣи А аяи познѣти большевици москѣвски вѣсѣлѣцѣ Максим Горѣкѣй од обшечного вѣндрѣвѣкиша поѣсѣл з лѣски большевицѣи вѣладѣи богѣти мѣлиѣовер, котри ма на вѣраснѣи таѣвѣнѣнѣи островѣи Канѣи богѣту и рѣсѣкѣшно ушѣрѣну вѣлу, у котрѣи аяице зѣмѣ ая обшечни америкѣнски мѣлиѣовер. А другѣи зѣа гѣт Горѣкѣй прѣдѣвѣнѣвал, же не яно по худѣбѣому, же су „бурѣжѣи“.

Тѣх дѣнох прѣвѣсѣли нашѣ новинѣи, же большевици вѣлада дѣрѣвала познѣтому болгарскому большевику Дѣмитрѣу вѣлѣки мѣстѣох при Москѣи, котри сѣвѣи прѣпадалѣи аяицу Гѣлѣцину. Так ето большевици главнѣи борѣу проца богѣчѣох лѣм аято, ая сами вони вѣстѣлино богѣти, ая аяицу аяместѣо бѣвѣших кѣвѣзох, барѣнох и мѣлиѣоверѣох.

Вѣни на домашнѣи животнѣнох.

Вѣни нападѣю не дѣм на человека аяи и на шидки животнѣи по и на домашнѣи статѣох. Кѣждѣи газѣа зна якѣи аяи вони вѣрѣна на статѣку. Вѣни напѣдѣюм нѣйвѣсѣи на слабо хѣвани и мѣлади статѣох. Их ходѣсѣ по цѣлу и кусѣло статѣох бара шѣвѣрѣи прѣто ше шѣгѣви статѣох вше шѣрабѣ, отухѣя и аяи тѣм аяи скорѣу адрѣвѣра. Шѣгѣви статѣох слабѣи и на покѣсѣнѣи (погѣвѣи) мѣстѣох траѣи шерѣц (або вѣвѣну).

